

чил и ето — девет или десет грамадни животни правят сутринната си закуска на нито дори четвърт миля далечина. Странно е, че мнозина хора не могат да видят някое животно, колкото и безвредно да е то, без да се появи у тях желание да го убият, а полковник Гордон Кжминг бил пропжтувал хиляди мили по тази именно причина и сега сжрдето му се разиграло. Той бжрзо слезжл от скалата за да предупреди хората си да се скрият и да не дигат шум и изпратил хора в лагера да му докарат един неуморен кон, кучетата му и му пушка. После той се вжрнал на своята наблюдателна кула, за да следи.

Той разбрал, от величината на животните, че стадото е сжставено от женски слонове с няколко малки слончета, вжрвящи по петите им; но още по-нататжк той открил друго стадо сжстоящо се от пет мжжки слона, които сжщо пасли спокойно. Тях той решил да остави, докато дойдат конете и кучетата, а да преследва другите пешком.

Той тржгнал крайно предпазливо по скалистата височина, кждето женските слонове бржстели младите клончета на джрветата и достигнал на стотина метра от тях. Тжй като вятжра духал право срещу му, слоновете не подушвали нищо и продължавали да се приближават, преживайки при вжрвенето си. Ловеца избрал най-големия и гржмнал. Слона изпуснал вик повече на изненада, отколкото на болка и се извжрнал резко, като получил в сжщия миг втори крушум в рамото си. Цялото стадо хукнало с пржхтение и рев в северна посока, като пляскало с грамадните си висящи уши при бягането си, а ранената женска останала в опашката с един приятел наред с нея. Когато достигнали група джрвета, те се спряли и понеже не били подушили човека, помислили че са в безопасност. Между това конете и кучетата били дошли, ловците вжзседнали и тржгнали бавно кжм горичката.

Когато те се приближили малко, слоновете ги забележили и хукнали наново. Но бедното ранено животно не могло да бяга наред с останалите и лесно било отрязано. Гордон Кжминг слезжл от коня и като превжрлил юздите му вжрху едната си ржка, се помжчил да се прецели в слона. Той видял, обаче, че това е невжзможно; неговия кон, Колсберг, бил в смжртен ужас от грамадното, странно животно и бясно се джрпал. Най-после ловеца можал да гржмне, но без голям

резултат, а гжрмежа от толкова близко разстояние сжвсем разстроил нервите на Колсберг. Господаря му напраздно се мжчел да се доближи достатжчно, за да му се качи; Колсберг само скачал, джрпал се назад и се извжрщал кжм ранения слон. В този момент изотзад се зачул един висок тржбен звук и от джрветата изкочило старото глухо куче на ловеца, последвано, без да знае самото то, от приятеля на ранения слон, който бил дошел

да помогне на своя другар. Хората гледали отдалеч; но по-малко верни или храбри от слона, те не предприемали нищо и ловжийските дни на полковник Гордон Кжминг би се свжршили веднага, ако не били кучетата, които лаели около коленете на слоновете и отбличали тяхното внимание — защото слоновете ужасно се боят от кучета. Когато хоботите им почти го докосвали, той успял,